

[Ulrich.]

have saa meget at gøre med det Arbejde, han har, at han meget daarligt samtidig dermed kan overtage Tilsynet med samtlige Landets Skove. Thi den højtærede Minister maa være paa det rene med, at hvis dette Tilsyn skal føres effektivt af de forskellige tilsynsførende, som Ministeren udnævner ude omkring i Landet, vil det i mange Tilfælde være nødvendigt, at disse henvender sig til deres høje Chef, enten det nu bliver Skovinspektøren eller Direktøren for Statsskovbruget, og denne maa da ud paa Aastedet for at syne Forholdene og træffe endelig Afgørelse. Et saadant Arbejde vil en Mand, der i Forvejen er spændt haardt for som Direktør for Statsskovbruget, ikke kunne bestride tilfredsstillende, og derfor er det paakrævet, ja, absolut nødvendigt efter min Mening, at der oprettes en Stilling som Overinspektør for Tilsynet. Denne Overinspektør kan udmærket godt staa under Skovvæsenets Direktion, og derigenom kan Direktøren for Statsskovbruget altsaa faa den Indflydelse, som han mener han bør have.

Jeg tillægger det, som sagt, afgørende Betydning, at Statsskovene gennem denne Lov ikke paa nogen som helst Maade stilles anderledes end alle andre Skove. Thi man kan lige saa vel tænke sig, at en Skov bliver misrøgtet under Statens Ledelse som under privat Ledelse. Vor Historie paa dette Omraade viser os, at Skovbrug, drevet frem af Privatmand, har været grundlæggende for Skovdriften, og saa er Staten efterhaanden fulgt efter. Derfor skal man ikke, naar man lovgiver paa dette Omraade, pludselig skyde Statsskovbruget frem som det bedste — der findes sikkert Privatskove, som er drevet paa en lige saa god, ja, i mange Tilfælde maaske meget bedre Maade. Jeg maa derfor bede om, at man paa dette Omraade ikke skaber nogen Uret over for de private Skoves Ledere, men giver dem lige Hammel med Statens Skovledere.

Jeg gaar ud fra, at der ved den højtærede Ministers Udnævnelse af dem, der skal føre Tilsyn med, at de private Skove og Statens Skove overholder denne Lovs Bestemmelser, udelukkende gaas frem efter Kvalifikation, Dygtighed og Indsigt, og at Stillingerne som tilsynsførende ikke fortrinsvis forbeholdes Statsskovenes Embedsmænd, idet jeg, som jeg sagde før, maa antage, at der findes private Skovledere, som ifølge Uddannelse, Viden og praktisk Erfaring staa fuldt paa Højde med disse.

Mod selve Konstateringen af Fredskovs-

pligten skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt indvende noget væsentligt; der er forskellige Ting, som jeg gerne nærmere vil belyse i Udvalget, men jeg finder ikke Anledning til at gøre det nu. Det er givet, at det, der her foreslaas, vil koste Penge, men jeg tror, man paa dette Omraade kan spare en hel Del Penge, naar man handler paa en fornuftig økonomisk Basis, saaledes som den højtærede Minister for øvrigt efter min Mening paa forskellige Omraader har lagt for Dagen, at han udmærket godt kan det, naar han vil.

Jeg skal med disse Ord tilsige mit Partis Støtte til en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag og udtale Haabet om, at det maa lykkes at naa til Vejs Ende; men jeg maa ligesom i Begyndelsen af mit Foredrag rette en meget indtrængende Henstilling til den højtærede Minister om at sørge for, at vi samtidig med denne Lov faar en Beskatning af Skovene, der kommer til at øve Retfærdighed over for de danske Skove. Staten kan efter min Opfattelse ikke kræve, at den Jord, man baandlægger til Skovdrift, bliver daarligere stillet, skattemæssigt set, end al anden dansk Jord.

Om det andet Lovforslag vil jeg gerne udtale, at det bliver nødvendigt i Udvalget at indhente forskellige Oplysninger om de paagældende Forhold, Oplysninger, som man ikke kan forlange jeg i Øjeblikket skal være i Besiddelse af. Vi maa have Erklæringer fra de Skovembedsmænd, der har været ansat i de sønderjyske Landsdele siden Genforeningen, Oplysninger, hvoraf vi kan danne os et Billede af Forholdene, og derudfra dømme om, hvorvidt man kan gennemføre en ensartet Lovgivning for hele Landet paa dette Omraade. Jeg vil haabe, man kan det, thi jeg finder det yderst beklageligt, at man stadig væk skal have Særlovgivning for de sønderjyske Landsdele, og derfor vil jeg gerne være med til at stræbe henimod, at saadan Særlovgivning kan undgaas. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Mads Larsen: Jeg kan anbefale det foreliggende Forslag til Lov om Skove. Det tilsigter at bevare de bestaaende Skove i videst muligt Omfang og at modernisere de Regler, der gælder for Konstatering af Fredskovspligtens Tilstedeværelse og Tilsynet med dens Overholdelse, og det kan i Sandhed nok tiltrænges, thi de hidtil gældende Bestemmelser, der findes i Forordningen af 27. September 1805, er i mange Henseender utidssvarende, hvad der heller